

Texts for Scriptural Reasoning Heretics and Backsliders

The Scriptural Reasoning Society

Jeroboam ben Nevat

כו וירבעם בן־נבט אפרתי מן־הצודה ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך: כז וזה הדבר אשר־הרים יד במלך שלמה בנה את־המלוא סגר את־פרץ עיר דוד אביו: כח והאיש ירבעם גבור חיל וירא שלמה את־הנער כִּי־עשה מלאכה הוא ויפקד אתו לכל־סבל בית יוסף: כט ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השילני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה ושניהם לבדם בשדה: ל ויתפש אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר קרעים: לא ויאמר לירבעם קח־לך עשרה קרעים כִּי כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את־הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים: לב והשבט האחד יהיה־לו למען | עבדי דוד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל: לג יען | אשר עזבוני וישתחוו לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי מואב ולמלכם אלהי בני־עמון ולא־הלכו בדרךי לעשות הישר בעיני וחקתי ומשפטי כדוד אביו: לד ולא־אקח את־כל־הממלכה מידו כִּי | נשיא אשתנו כל ימי חיינו למען דוד עבדי אשר בחרתי אתו אשר שמר מצותי וחקתי: לה ולקחתי המלוכה מיד בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: לו ולבנו אתן שבט־אחד למען היות־נר לדוד־עבדי כל־הימים | לפני בירושלם העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם: לו ואתך אקח ומלכת בכל אשר־תאוו נפשך והיית מלך על־ישראל: לח והיה אס־תשמע את־כל־אשר אצוץ והלכת בדרךי ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובנתי לך בית־נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך את־ישראל: לט ואענה את־זרע דוד למען זאת אך לא כל־הימים: מ ויבקש שלמה להמית את־ירבעם ויקם ירבעם ויברח מצרים אל־שישק מלך־מצרים ויהי במצרים עד־מות שלמה: מלכים א' י"א כ"ז-מ'.

²⁶ Jeroboam son of Nebat, an Ephraimite of Zeredah, the son of a widow whose name was Zeruah, was in Solomon's service; he raised his hand against the king. ²⁷ The circumstances under which he raised his hand against the king were as follows: Solomon built the Millo and repaired the breach of the city of his father David. ²⁸ This Jeroboam was a able man, and when Solomon saw that the young man was a capable worker, he appointed him over all the forced labour of the House of Joseph. ²⁹ During that time Jeroboam went out of Jerusalem and the prophet Ahijah of Shiloh met him on the way. He had put on a new robe; and when the two were alone in the open country, ³⁰ Ahijah took hold of the new robe he was wearing and tore it into twelve pieces. ³¹ "Take ten

pieces,' he said to Jeroboam. 'For thus says the Lord, the God of Israel: I am about to tear the kingdom out of Solomon's hands, and I will give you ten tribes. ³² But one tribe shall remain his – for the sake of my servant David and for the sake of Jerusalem, the city which I have chosen out of all the tribes of Israel. ³³ For they have forsaken Me; they have worshipped Ashtoreth the goddess of the Phoenicians, Chemosh the god of Moab, and Milcom, the god of the Ammonites; they have not walked in My ways, or done what is pleasing to Me, of [kept] My laws and rules, as his father David did. ³⁴ However, I will not take the entire kingdom away from him, but will keep him as ruler as long as he lives for the sake of My servant David whom I chose, and who kept My commandments and My laws. ³⁵ But I will take the kingship out of the hands of his son and give it to you – the ten tribes. ³⁶ To his son I will give ten tribes, so that there may be a lamp for My servant David before Me in Jerusalem – the city where I have chosen to establish My name. ³⁷ But you have been chosen by Me; reign wherever you wish, and you shall be king over Israel. ³⁸ If you heed all that I command you, and walk in My ways, and do what is right in My sight, keeping My laws and commandments as My servant David did, then I will be with you and I will build for you a lasting dynasty as I did for David. I hereby give Israel to you; ³⁹ and I will chastise David's descendants for that [sin], though not forever.' ⁴⁰ Solomon sought to put Jeroboam to death, but Jeroboam promptly fled to King Shishak of Egypt; and he remained in Egypt until the death of Solomon.

I Kings 11:26-40. (JPSA translation, 1978).

כּו וַיֹּאמֶר יִרְבֵּעַם בְּלִבּוֹ עֲתָה תָשׁוּב הַמַּמְלָכָה לְבֵית־דָּוִד: כּז אִם־יַעֲלֶה | הָעָם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת זְבָחִים בְּבֵית־יְהוָה בִּירוּשָׁלַם וְשָׁב לֵב הָעָם הַזֶּה אֶל־אֲדֹנֵיהֶם אֶל־רַחֲבֵעַם מֶלֶךְ יְהוּדָה וְהִרְגֵנִי וְשָׁבוּ אֶל־רַחֲבֵעַם מֶלֶךְ־יְהוּדָה: כח וַיֹּעֵץ הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי עֲגֹלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב־לְכֶם מַעֲלֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹךְ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: כט וַיֵּשֶׁם אֶת־הָאֶחָד בְּבֵית־אֵל וְאֶת־הָאֶחָד נָתַן בְּדָן: ל וַיְהִי הַדְּבָר הַזֶּה לְחַטָּאת וַיֵּלְכוּ הָעָם לִפְנֵי הָאֶחָד עַד־דָּן: מלכים א' י"ב כ"ה-ל'.

²⁶ Jeroboam said to himself, 'Now the kingdom may well return to the House of David. ²⁷ If these people still go up to offer sacrifices at the House of the Lord in Jerusalem, the heart of these people will turn back to their master, King Rehoboam of Judah.' ²⁸ So the king took counsel and made two golden calves. He said to the people, 'You have been going up to Jerusalem long enough. This is your god, O Israel, who brought you up (*he'elucha*) from the land of Egypt!' ²⁹ He set one up in Bethel and

placed the other in Dan. ³⁰ That proved to be a cause of guilt, for the people went to worship [the calf at Bethel and] the one in Dan. ³¹ He also made cult places and appointed priests from the ranks of the people who were not of Levite descent.

I Kings 12:25-30. (JPSA 1978).

אבל המינין, והמסורות, והמשומדים והאפיקורסים, שכפרו בתורה, ושכפרו בתחיית המתים, ושפירשו מדרכי צבור, ושנתנו חיתיתם בארץ חיים, ושחטאו והחטיאו את הרבים, כגון ירבעם בן נבט וחביריו יורדין לגיהנם, ונידונין בה לדורי דורות, שנאמר (ישעיהו ס"ו כ"ד) ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים בי וגו'

תלמוד בבלי, ראש השנה י"ז א'.

But as for the *minim* (heretics) and the informers and the scoffers, who rejected the Torah and denied the resurrection of the dead, and those who abandoned the ways of the community, and those who 'spread their terror in the land of the living' (cf. Ezekiel 32:23), and who sinned and made the masses sin, like Jeroboam the son of Nebat and his fellows – these will go down to *Gehinnom* and be punished there for all generations, as it says, 'And they shall go forth and look upon the carcasses of the men that have rebelled against Me' etc. (Isaiah 56:24).

Talmud, Rosh Hashanah 17a. (Soncino translation.)

Elisha ben Avuyah, a.k.a. Acher

ארבעה נכנסו בפרדס, ואלו הן: בן עזאי, ובן זומא, אחר, ורבי עקיבא. אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים! משום שנאמר (תהלים ק"א) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני. בן עזאי הציץ ומת, עליו הכתוב אומר (תהלים קט"ז) יקר בעיני ה' המותה לחסידיו. בן זומא הציץ ונפגע, ועליו הכתוב אומר (משלי כ"ה) דבש מצאת אכל דרך פן תשבענו והקאתו. אחר קיצץ בנטיעות. רבי עקיבא יצא בשלום. משנה, חגיגה ב' א'; תלמוד בבלי, חגיגה י"ד ב'.

Our rabbis taught: Four entered the 'Garden' [*pardes*], namely, Ben Azzai, Ben Zoma, *Acher*, and Rabbi Akiva. Rabbi Akiva said to them, When you arrive at the stones of pure marble, do not say 'Water, water!' For it is said, 'Whoever speaks falsely shall not be established before My eyes' (Psalm 101:7). Ben Azzai took a look and died. Of him Scripture says 'Precious in the sight of the Lord is the death of His righteous ones' (Psalm 116:15). Ben Zoma looked and was stricken [mad]. Of him

Scripture says 'Have you found honey? Eat as much as is sufficient for you, lest you be filled with it and vomit it out' (Proverbs 25:16). *Acher* mutilated the shoots. Rabbi Akiva departed unharmed.

Mishnah, Hagigah 2:1; Talmud, Hagigah 14b

אחר קיצץ בנטיעות... חזא מיטטרוך דאתיהבא ליה רשותא למיתב למיכתב זכוותא דישראל, אמר: גמירא דלמעלה לא הוי לא ישיבה ולא תחרות ולא עורף ולא עיפוי, שמא חס ושלום שתי רשויות הן. אפקוהו למיטטרוך ומחיוהו שיתין פולסי דנורא. אמרו ליה: מאי טעמא כי חזיתיה לא קמת מקמיה? איתיהבא ליה רשותא למימחק זכוותא דאחר, יצתה בת קול ואמרה (ירמיהו ג') שובו בנים שובבים חוץ מאחר, אמר: הואיל ואיטריד ההוא גברא מההוא עלמא ליפוק ליתהני בהאי עלמא. נפק אחר לתרבות רעה. נפק אשכח זונה, תבעה. אמרה ליה: ולאן אלישע בן אבויה את? עקר פוגלא ממישראל בשבת ויהב לה. אמרה: אחר הוא... תנו רבנן: מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת, והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללמוד תורה מפיו. אמר לו: מאיר, חזור לאחריך, שכבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת. אמר ליה: אף אתה חזור בדך. אמר ליה: ולא כבר אמרתי לך: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים חוץ מאחר. תקפיה, עייליה לבי מדרשא. אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוק! אמר לו: (ישעיהו מ"ח) אין שלום אמר ה' לרשעים. עייליה לבי כנישתא אחריתי, אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוק! אמר לו (ירמיהו ב') כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני. עייליה לבי כנישתא אחריתי, אמר ליה || לינוקא: פסוק לי פסוק! אמר ליה (ירמיהו ד') ואת שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי וגו'. עייליה לבי כנישתא אחריתי, עד דעייליה לתליסר בי כנישתא, כולהו פסקו ליה כי האי גוונא. לבתרא אמר ליה: פסוק לי פסוק! אמר ליה: (תהלים נ') ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי וגו'. ההוא ינוקא הוה מגמגם בלישניה, אשתמע כמה דאמר ליה ולאלישע אמר אלהים. איכא דאמרי: סכינא הוה בהדיה וקרעיה, ושדריה לתליסר בי כנישתא. ואיכא דאמרי, אמר: אי הואי בידי סכינא הוה קרענא ליה. כי נח נפשיה דאחר אמרי: לא מידן לידייניה, ולא לעלמא דאתי ליתי. לא מידן לידייניה משום דעסק באורייתא, ולא לעלמא דאתי ליתי משום דחטא. אמר רבי מאיר: מוטב דלידייניה וליתי לעלמא דאתי, מתי אמות ואעלה עשן מקברו. כי נח נפשיה דרבי מאיר סליק קוטרא מקבריה דאחר. אמר רבי יוחנן: גבורתא למיקלא רביה? חד הוה בינא ולא מצינן לאצוליה. אי נקטיה ביד מאן מרמי ליה, מאן? אמר: מתי אמות ואכבה עשן מקברו! כי נח נפשיה

דרבי יוחנן פסק קוטרא מקבריה דאחר. פתח עליה ההוא ספדנא: אפילו שומר הפתח לא עמד לפניך, רבינו. בתו של אחר אתיא לקמיה דרבי, אמרה ליה: רבי, פרנסני. אמר לה: בת מי את? אמרה לו: בתו של אחר אני. אמר לה: עדיין יש מזרעו בעולם? והא כתיב (איוב י"ח) לא נין לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגוריו! אמרה לו: זכור לתורתו ואל תזכור מעשיו. מיד ירדה אש וסכסכה ספסלו של רבי. בכה ואמר רבי: ומה למתגנין בה כך, למשתבחין בה על אחת כמה וכמה. ורבי מאיר היכי גמר תורה מפומיה דאחר? ... כי אתא רב דימי אמר, אמרי במערבא: רבי מאיר אכל תחלא ושדא שיחלא לברא.
תלמוד בבלי, חגיגה ט"ו א'-ב'.

Acher mutilated the shoots. ... He saw that permission was granted to Metatron to sit and write down the merits of Israel. Said he: It is taught as a tradition that on high there is no sitting and no emulation, and no back [i.e., the angels can see all around], and no weariness. Perhaps, — God forbid! — there are two divinities! [Thereupon] they led Metatron forth, and punished him with sixty fiery lashes, saying to him: Why did you not rise before him when you saw him? Permission was [then] given to him to strike out the merits of Acher. A *Bath Kol* (a heavenly voice) went forth and said: 'Return, you backsliding children' (Jeremiah 3:22) — except Acher. [Thereupon] he said: Since I have been driven out of that world, let me go out and enjoy this world. So Acher went out into evil ways. He went out, found a harlot and demanded her. She said to him: Are you not Elisha b. Avuyah? [But] when he tore a radish out of its bed on the Sabbath and gave it to her, she said: It is another [*acher*]...

Our Rabbis taught: Once Acher was riding on a horse on the Sabbath, and R. Meir was walking behind him to learn Torah at his mouth. Said [Acher] to him: Meir, turn back, for I have already measured by the paces of my horse that thus far extends the Sabbath limit. He replied: You, too, go back! [Acher] answered: Have I not already told you that I have already heard from behind the Veil: 'Return ye backsliding children' — except Acher. [R. Meir] prevailed upon him and took him, to a schoolhouse. [Acher] said to a child: Recite for me your verse [that you have been studying]! [The child] answered: 'There is no peace, says the Eternal, for the wicked' (Isaiah 48:22). He then took him to another schoolhouse. [Acher] said to a child: Recite for me your verse! He answered: 'For though you wash yourself with nitre, and take much soap, yet your iniquity is marked before Me, says the Eternal God' (Jeremiah 2:22). He took him to yet another schoolhouse, and [Acher] said [15b] to a child: Recite for me your verse! He answered: 'And you,

who are spoiled, what are you doing, that you clothe yourself with scarlet, that you deck yourself with ornaments of gold, that you enlarge your eyes with paint? In vain do you make yourself fair...' (Jeremiah 4:30). He took him to yet another schoolhouse until he took him to thirteen schools: all of them quoted in similar vein. When he said to the last one, Recite for my your verse, he answered: But to the wicked (*larasha*) God says: 'What do you have to do to declare My statutes...?' (Psalm 50:16). That child was a stutterer, so it sounded as though he answered: 'But to Elisha (*l'elisha*) God says'. Some say that [Acher] had a knife with him, and he cut him up and sent him to the thirteen schools: and some say that he said: Had I a knife in my hand I would have cut him up.

When Acher died, [in heaven] they said: Let him not be judged, nor let him enter the world to come. Let him not be judged, because he engaged in the study of the Torah; nor let him enter the world to come, because he sinned. R. Meir said: It were better that he should be judged and that he should enter the world to come. When I die I shall cause [by my prayer] smoke to rise from his grave [as a sign that he has been judged and punished]. When R. Meir died, smoke rose up from Acher's grave. R. Yochanan said: [What] a mighty deed to burn his master! There was one among us, and we could not save him; if I were to take him by the hand, who would snatch him from me! [But] said he: When I die, I shall extinguish the smoke from his grave [as a sign that he was forgiven]. When R. Yochanan died, the smoke ceased from Acher's grave. The public mourner began [his oration] concerning him [R. Yochanan] thus: Even the janitor [of hell] could not stand before you, O master!

Acher's daughter [once] came before Rabbi and said to him: O master, support me! He asked her: 'Whose daughter are you?' She replied: I am Acher's daughter. Said he: Are any of his children left in the world? Behold it is written: 'He shall have neither son nor son's son among his people, nor any remaining in his dwellings' (Job 18:19). She answered: Remember his Torah and not his deeds. Immediately, a fire came down and enveloped Rabbi's bench. [Thereupon] Rabbi wept and said: If it be so on account of those who dishonour her [the Torah], how much more so on account of those who honour her!

But how did R. Meir learn Torah at the mouth of Acher? ... When R. Dimi came [to Babylon] he said: In the West [in the land of Israel], they say: R. Meir ate the fruit and threw the stone away.

Talmud, Hagigah 15a-b

(cf. *Ruth Rabbah* 6:4 (Soncino ed. 6:2) & *Yerushalmi Hagigah* 2:1)

אלישע בן אבויה אומר, הלומד ילד למה הוא דומה, לדיו כתובה על ניר חדש. והלומד זקן למה הוא דומה, לדיו כתובה על ניר מחוק. רבי יוסי בר יהודה איש כפר הבבלי אומר, הלומד מן הקטנים למה הוא דומה, לאוכל ענבים קהות ושותה יין מגתו. והלומד מן הזקנים למה הוא דומה, לאוכל ענבים בשולות ושותה יין ישן.

פרקי אבות פרק ד' משנה כ'.

Elisha ben Avuyah says: One who learns as a child--what is such a one like? Like ink written on new paper. One who learns as an old person--what is such a one like? Like ink written on rubbed out paper.

Pirke 'Avot chapter 4:20;

cf. *'Avot deRabbi Natan*, chapter 24
(where 10 sayings are quoted in his name)

Luke 13:10-17

10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι 11 καὶ ἰδοὺ γυνὴ πνεῦμα ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δεκαοκτώ καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές 12 ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν καὶ εἶπεν αὐτῇ Γύναι ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου 13 καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξαζεν τὸν θεόν 14 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ ὅτι "Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου 15 ἀπεκρίθη δὲ αὐτῷ ὁ κύριος καὶ εἶπεν Ὑποκριταὶ ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγῶν ποτίζει 16 ταύτην δὲ θυγατέρα Ἀβραάμ οὖσαν ἦν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου 17 καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατησχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ

10 Now he was teaching in one of the synagogues on the sabbath. 11 And just then there appeared a woman with a spirit that had crippled her for eighteen years. She was bent over and was quite unable to stand up straight. 12 When Jesus saw her, he called her over and said, "Woman, you are set free from your ailment." 13 When he laid his hands on her, immediately she stood up straight and began praising God. 14 But the leader of the synagogue, indignant because Jesus had cured on the sabbath, kept saying to the crowd, "There are six days on which work ought to be done; come on those days and be cured, and not on the sabbath day." 15 But the Lord answered him and said, "You hypocrites! Does not each of you on the sabbath untie his ox or his donkey from the manger, and lead it away to give it water? 16 And ought not this woman, a daughter of Abraham whom Satan bound for eighteen long years, be set free from this bondage on the sabbath day?" 17 When he said this, all his opponents were put to shame; and the entire crowd was rejoicing at all the wonderful things that he was doing.

Quran 4:171

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا

O people of the Scripture (Jews and Christians)! Do not exceed the limits in your religion, nor say of Allah aught but the truth. The Messiah Iesa (Jesus), son of Maryam (Mary), was (no more than) a Messenger of Allah and His Word, ("Be!" - and he was) which He bestowed on Maryam (Mary) and a spirit (Rooh) created by Him; so believe in Allah and His Messengers. Say not: "Three (trinity)!" Cease! (it is) better for you. For Allah is (the only) One Ilah (God), Glory be to Him (Far Exalted is He) above having a son. To Him belongs all that is in the heavens and all that is in the earth. And Allah is AllSufficient as a Disposer of affairs.

Quran 3:113

لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ

113. Not all of them are alike; a party of the people of the Scripture stand for the right, they recite the Verses of Allah during the hours of the night, prostrating themselves in prayer.

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ

114. They believe in Allah and the Last Day; they enjoin Al-MarooF (Islamic Monotheism, and following Prophet Muhammad SAW) and forbid Al-Munkar (polytheism, disbelief and opposing Prophet Muhammad SAW); and they hasten in (all) good works; and they are among the righteous.

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ

115. And whatever good they do, nothing will be rejected of them; for Allah knows well those who are Al-Muttaqoon (the pious).